

РЕШЕНИЕ

№ 437

гр. Горна Оряховица, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Илина В. Джукова

при участието на секретаря Емануела Пл. Бангеева
като разгледа докладваното от Илина В. Джукова Гражданско дело №
20214120102017 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са положителни установителни иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.200, ал.1 ЗЗД, вр чл.97, ал.1, т.4 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът „Енерго-Про Продажби“ АД твърди, че ответникът Н. М. С. е потребител на електрическа енергия в обект в с. ***, ул.***, за който е разкрита партида с абонатен номер 0501102017 и клиентски номер 1500208215, след като закупил имота от М. И. Т.. Сочи се, че правата и задълженията на страните по продажбата на електрическа енергия са регламентирани в публично известни общи условия. По силата на тези общи условия потребителят е задължен да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия при срокове и условия, определени в Общите условия, независимо дали е получил предварително писмено уведомление за размера на задължението си, а при наплащане в срока на издадената фактура, дължи обезщетение в размер на законната лихва за срока на забавата. Твърди, че ответникът не е изпълнил задължението си да заплати сумата от 902,83 лв., съставляваща стойността на потребената в периода 07.11.2020 г. – 27.01.2021 г. електрическа енергия по издадените за периода 21.12.2020 г. – 29.01.2021 г. фактури. Счита, че поради неизпълнение на задължението в срок, ответникът дължи и сумата 29,47 лв. – обезщетение за забава в плащането в размер на законната лихва от датата на падежа на всяка фактура до 31.05.2021 г. Моли за постановяване на решение, с което да се приеме за установено, че ответникът дължи посочените суми, за които е издадена заповед № 663/15.6.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по

ч.гр.д. № 1187/2021 г. по описа на Районен съд – Горна Оряховица.

Ответникът Н. М. С., чрез назначения му особен представител, признава, че от 27.12.2018 г. електроснабденият имот е негова собственост, както и че е през процесния период е потребено количеството електрическа енергия, чиято цена се претендира. Моли за постановяване на съдебно решение съобразно приетите доказателства.

Съдът, след съобразяване на твърденията на страните и преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са положителни установителни искиове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.200, ал.1 ЗЗД, вр чл.97, ал.1, т.4 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД. Уважаването им, с оглед твърденията на ищеца, е предпоставено от кумулативното установяване на следните материалноправни предпоставки: съществуване на облигационна връзка между страните по договор за продажба на електрическа енергия при общи условия, обвързващи всички клиенти на енергийния снабдител съгласно чл.98а ЗЕ, реалното доставяне в обекта на адрес с. ***, ул.*** (абонатен номер 0501102017 и клиентски номер 1500208215) на електрическа енергия на стойност 902,83 лв. в периода 07.11.2020 г. – 27.01.2021 г.

Между страните не се спори, а и от представената справка от Имотен регистър е видно, че на 27.12.2018 г. ответникът е закупил поземлен имот и жилищна сграда в с. ***, ул.***. Видно от заявление № 4735313/03.01.2018 г. до „Електроразпределение Север“ АД и заявление № 4735311/03.01.2018 г. до ищеца, титуляр на партида с абонатен номер 0501102017 и клиентски номер 1500208215 е продавачът М. И. Т., а от представените извлечения и фактури се установява, че титулярят на партидата понастоящем не е променен. Последното, обаче, няма отношение към страните в правоотношението за продажба на електрическа енергия за битови нужди, което ЗЕ регламентира като произтичащо от договор при държавно регулирани цени и публично известни общи условия (приложимите към процесния период и към момента Общите условия, одобрени с Решение № ОУ-061/07.11.2007 г. на ДКЕВР, след отмяната на Решение № ОУ-06/21.07.2014 г. на ДКЕВР за одобряване на Общите условия от 2014 г. с Решение № 798/20.01.2017 г. по адм.д. № 3068/2016 г. по описа на ВАС, влязло в сила на 20.01.2017 г.). Съгласно чл.97, ал.1, т.4 ЗЕ, страни по правоотношението за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик, за което няма твърдения или данни по делото, са продавачът – крайният снабдител (субектът по чл.94а ЗЕ) и купувачът – крайният битов или небитов клиент (лицето, което купува електрическа енергия за битови или небитови нужди съгласно §1, т.2а и т.33а от ДР на ЗЕ), който е и длъжник по вземането за цената на доставената електрическа енергия. Така законът, а и приложимите Общи условия (чл.4, ал.1), свързват качеството длъжник с качеството собственик на

електроснабдения имот или негов ползвател – носител на ограниченото вещно право на ползване или ползвател на облигационно основание, но ако е сключил договор за продажба на електрическа енергия за същия имот. Последното е относимо само за тези различни от собственика лица (приетото в Тълкувателно решение № 2/17.05.2018 г. по тълк.д. № 2/2017 г. ОСГК на ВКС), а по отношение на промяната в собствеността се касае за законово заместване на страната в правоотношението (така Решение № 205/28.02.2019 г. по гр.д. № 439/2018 г. на III Г.О. на ВКС). Така когато титулярят на правото на собственост върху електроснабден имот се промени, променя се и страната по договора.

В случая ответникът е придобил имота през 2018 г. и от тогава, включително и през процесния период, той е страна по договора, независимо дали е изпълнил задължението си по чл.17, ал.3 от Общите условия да уведоми ищеца за промяната в собствеността в 30-дневния срок. На общо основание – чл.17, т.2 от Общите условия, той дължи ежемесечно заплащане на потребената в обекта електрическа енергия. Не се спори и че за процесния период 07.11.2020 г. – 27.01.2021 г. в обекта е потребена електрическа енергия на обща стойност 902,83 лв., за което били издадени фактури №№ 0304189780/29.01.2021 г.; 0302740541/21.12.2020 г. и 0303852185/20.01.2021 г. Ответникът не твърди и доказателствата не установяват сумите фактурите да са платени или задълженията да са погасени на друго основание.

Така ответникът дължи и без покана (поради периодичния характер на задължението с определен падеж – чл.84, ал.1 ЗЗД), заплащане на цената на потребената в обекта му електрическа енергия по трите фактури. Непогасяването на задълженията на падежа – съответно за всяка фактура до 11.01.2021 г., 10.02.2021 г. и до 18.02.2021 г., съгласно чл.38 от Общите предпоставя дължимост и на обезщетение за забава в размер на законната лихва от падежа на всяка от фактурите до 31.05.2021 г., съобразно претенцията. Размерът на законната лихва следва да се определи съгласно чл.86, ал.2 ЗЗД и издаденото въз основа на посочената норма Постановление № 426 на МС от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения, т.е. въз основа на основния лихвен процент на БНБ в сила от 1 януари, съответно от 1 юли, на текущата година плюс 10 процентни пункта, на годишна база. Съдът, въз основа на посочените нормативни правила и на основание чл.162 ГПК, определи размера на вземането за обезщетение за забава в плащането на паричното задължение за претендирания срок на 29,73 лв. (11,48 лв. за фактура № 0304189780/29.01.2021 г.; 11,10 лв. за фактура № 0302740541/21.12.2020 г. и 7,15 лв. за фактура № 0303852185/20.01.2021 г.). Претенцията на ищеца е в по-нисък размер – 29,47 лв. и поради това е изцяло основателна предвид диспозитивното начало, задължаващо съда да се произнесе само в рамките на отправеното към съда искане. С оглед изложеното, ищецът дължи на ответника заплащане на процесните суми на заявените в заповедното и исковото производство основания, поради което исковете се явяват

основателни и следва да се уважат.

По присъждане на направените разноски:

С оглед изхода на спора и съгласно чл.78, ал.1 ГПК, ищецът има право да му се присъдят сторените от него разноски. От страна на ищеца е направено искане за присъждане на разноски и са представени доказателства такива да са сторени в заповедното производство в общ размер 75 лв. (25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение) и в исковото производство – 25 лв. за държавна такса. Ищецът е юридическо лице, представлявано от юрисконсулт, при което съгласно на чл.78, ал.8 ГПК му се дължи заплащане на юрисконсултско възнаграждение в размерите по Раздел IV от Наредбата за заплащането на правната помощ. Предвид вида и цената на иска, фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществяването от юрисконсулта процесуалното представителство (подаване на искова молба и писмено становище без явяване в съдебно заседание), съдът определи размера на възнаграждението съобразно чл.25, ал.1 от Наредбата на 100 лв.

На основание чл.258, ал.1 ГПК решението подлежи на обжалване.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл.422, ал.1 ГПК, че Н. М. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, ул. *** и настоящ адрес: с. ***, общ. *** ул.*** дължи на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Владислав Варненчик“ № 258, „Варна Тауърс“ - Г, представлявано от всеки двама от членовете на Управителния съвет Пламен Стоянов Стефанов, Яна Маринова Димитрова и Даниела Колева Димитрова заедно, сумата от **902,83 лв. /деветстотин и два лева и осемдесет и три стотинки/, представляваща незаплатена цена на потребена в периода от 07.11.2020 г. до 27.01.2021 г. електрическа енергия в обект с абонатен номер 0501102017 и клиентски номер 1500208215 на адрес с. ***, ул.***, за което са издадени фактура № 0304189780/29.01.2021 г., фактура № 0302740541/21.12.2020 г. и фактура № 0303852185/20.01.2021 г., ведно със **законната лихва** върху главницата от 15.06.2021 г. до окончателното ѝ плащане и **сумата от 29,47 лв. /двадесет и девет лева и четиридесет и седем стотинки/**, представляваща обезщетение за забава в плащането на задължението в размер на законната лихва за периода от падежа на всяка фактура до 31.05.2021 г., за които е издадена заповед № 633/15.06.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по гр.д. № 1187/2021 г. по описа на Районен съд - Горна Оряховица.**

ОСЪЖДА Н. М. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, ул. *** и настоящ адрес: с. ***, общ. *** ул.*** да заплати на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Владислав Варненчик“ № 258, „Варна Тауърс“ - Г,

представлявано от всеки двама от членовете на Управителния съвет Пламен Стоянов Стефанов, Яна Маринова Димитрова и Даниела Колева Димитрова **сумата от 75 лв. /седемдесет и пет лева/**, представляваща направени разноски за заплащане на държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство и **сумата от 125 лв. /сто двадесет и пет лева/**, представляваща направени разноски за заплащане на държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчване на преписи на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____